

Les dones formen avui més de mitja humanitat. D'ençà que es coneix la història de la humanitat i al transcurs de totes les formacions socials, les dones han aparegut sempre com a éssers marginats, de segona fila, i sotmeses a l'autoritat més o menys paternalista de l'home.

En els trets generals, la societat ha establert un paper específic per a l'home i un altre diferent per a la dona. A l'home li correspon la direcció, la força, l'autoritat, la creativitat, el treball social, la ciència, l'administració, la política, les armes... A la dona li correspon tenir cura dels fills, les tasques domèstiques, la vida individual i reclosa de la casa, l'obediència, la comprensió, la submissió al mascle, etc...

A la societat capitalista actual, es continua mantenint aquesta situació d'opressió de la dona. Per desenvolupar aquest paper, a la dona se la prepara desde l'infantesa. La seva marginació i opressió, es manifestem a tots els aspectes de la vida social.

La família , de la manera que avui es concebeix, és el nucli bàsic d'opressió de la dona. Tot està organitzat, per tal de mantenir estable i inmutable la institució autoritativa i patriarcal. La família reproduïx l'autoritarisme de l'home i el col·loca en una posició de cap indiscutible, el qual decideix sobre la dona i els fills.

Dins la família, la dona està sotmesa a l'home segons la llei; econòmicament depèn d'ell a la majoria dels casos, doncs és molt petit encara el percentatge de dones que treballen fora de casa a canvi d'un sou ; les relacions sexuals són pensades en funció del mascle, per a la seva satisfacció i sota la seva iniciativa, on no es consideren mai les característiques de la sexualitat femenina i les seves formes d'obtenir plaer.

La submissió de la dona es manifesta així mateix al pla social durant tota la seva vida .No es considera la dona com a un ésser independent, i passa al casar-se, per tant, a ser una rèplica del marit : de les seves opinions, posició social, costums, etc. Passa a ésser la " senyora de " TAL, i viurà amb les condicions econòmiques i socials que li proporcionï el marit, consistent serà classe obrera si ell és obrer, o bé serà classe burgesa si ell hi pertany.

El paper de la dona a la família consisteix a tenir fills pel seu marit, tenir-ne cura, educar-los i fer el treball de casa. Una altra de les seves funcions és la de contribuir a l'estabilitat conjugal i a la pau familiar, mitjançant el aguantar, sotmetre's, callar i obeir.

El codi moral que regeix la societat i que s'aplica rígidament a la família és doble. Es tracta d'una doble moral inflexible i fins i tot cruel per a la dona, i comprensiva i tolerant per el mascle. Els principis moral són diferents per a l'home i per a la dona. Comportaments acceptats a l'home són motiu de rebuig i menyspreu si es tracta de la dona . Una de les conseqüències d'aquesta doble moral és, la practica de la prostitució.

La institució familiar no és solament repressiva per a la dona, ho és també per als fills i especialment les filles, a qui se les imposa també un codi de moral doble. S'exigirà a les filles un tipus de comportament moral diferent, reproduint-se a nenes i dones el paper d'inferioritat en relació amb l'home.

Per altra banda, el treball domèstic és el treball que la dona desenvolupa dins la família, i és el treball que li cal fer pel sol fet d'ésser dona. La divisió de papers entre l'home i la dona a la societat assenyala al primer el treball productiu social (a la indústria, serveis, etc.) i a la dona li encarrega tenir cura de la llar i dels fills. Aquest treball que realitza la dona, té una sèrie de trets que el caracteritzen:

- La missió fonamental és la de mantenir i reconstruir la força de treball al si de la família.
- És un treball que recau exclusivament sobre la dona.
- Es realitza sense limitació d'horari.
- Malgrat no tenir cap consideració social, malgrat no ésser reconegut ni tan sols com a treball, és útil i necessari per a la societat.

Si la dona realitza aquest treball fora de la família, cuinant, netejant, ocupant-se de manes, etc.) rep per això un sou, però quan aquest mateix treball es realitza al si de la seva llar no rep cap sou. Quan contreu matrimoni la dona pren l'obligació d'ocupar-se de la família, i realitzar el treball domèstic a canvi del seu manteniment.

- Dins la família es dona una divisió de tasques i els homes es beneficien que corresponguin a la dona els treballs de la llar. Això és especialment clar als casos nombrosos on la dona surt a treballar fora de casa i tanmateix continua tenint la responsabilitat de les tasques domèstiques, quasi generalment llur totalitat, realitzant una jornada doble, sense que es pugui dir que ho faci a canvi de la seva manutenció.

A més a més, el treball domèstic que es realitza a l'esfera privada, és totalment rutinari, ja que cada dia es fan i és desfan pràcticament les mateixes coses, i suposa per a la dona la reclusió a la llar, l'aïllament de la vida social i porta com a conseqüència uns horitzons personals molt limitats i grans dificultats d'adaptació per portar a cap un altre tipus de feina.

Tots aquets trets opressius per a la dona, fan de la institució familiar una peça important per al manteniment de la ideologia capitalista i patriarcal, o sia dels valors masclistes.

Altrament, aquesta situació reporta a la burgesia uns beneficis econòmics. Els interessa que siguin les dones qui efectuïn el treball domèstic, ja que si no fos així, haurien de realitzar fortes inversions per a la creació de serveis col·lectius als barris, ets; alhora que les dones els hi suposen un escèrcit de mà d'obra per quan els hi calgui; així mateix, la família patriarcal es utilitzada pel sistema cañitalista com a nucli de reproducció de la ideologia dominant i els seus valors masculins. L'individualisme, l'autoritat indiscutible del pare l'obediència que li han de donar dona i fills, són idees en les quals s'educa de petits. S'apren que l'obediència a qui mana, és una virtut, s'ensenya a no posar en qüestió l'ordre establert. La família es utilitzada com a estabilitzadora de les relacions socials burgeses i d'esmoreïdora de les tensions socials. Per altra banda, també el conjunt dels homes es beneficien de la situació d'opressió de les dones, ja que les pròpies estructures socials, els situen a un pla de superioritat respecte a les dones.

Si el moviment d'alliberació de la dona, dóna tanta importància a la institució familiar és, precisament, perquè aspira a aconseguir unes formes de convicència i de relació entre homes i dones igualitaris, fonamentades en la solidaritat i el respecte recíprocs.